

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' שמות, תשפ"ג

For sponsorship opportunities: yukolleLA.com

1. פרשת וארא (ז:ו)

וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְקֹנֶךָ אֶלְהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סְבָלוֹת מִצְרָיִם:

שפת אמת שמות פרשת וארא שנה תרלא

וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא כו' זה הבטחה שידעו שהש"י הוציאם מא"מ. וזה טעם כל הגלות כדי שידע האדם שמצדו מוכן להיות בגלות. וככה נוהג בכל איש מישראל. וכן שמעתי מאא"ז מו"ר ז"ל כי אם הי' אדם יודע באמת שהכל מהש"י לא הי' מסתירין לו כלל וכל ההסתר כדי שלא ידמה שממנו הוא ודפח"ח. וצריך אדם לידע אף בעת רצון שיש לו קצת דביקות. עכ"ז לא יושכח ממנו שמוכן מצ"ע לכל חטא ועון. רק בעזר הש"י. וז"ש למען תזכור כו' כל ימי חיך שהוא אף בשעה שנדבק בה' חיים. וכ"כ חז"ל לרבות ימות המשיח. שהוא עת הטובה. שאין יצה"ר שולט. אעפ"כ יזכור היטב כי לולי רחמיו כבר הי' במצרים. כמ"ש אילו לא הוציא כו' אנו משועבדים כו'... וז"ש בשבת זכר ליצ"מ שהוא יום מנוחה וצריך אדם לידע כי הוא מהש"י. ולכן בכל יום אומרים יצ"מ קודם יחוד ק"ש לידע כי לולי רחמיו היינו במצרים. וע"י שמבררין זה באמת יוצאין בכל יום מכל מיצר ויכולין אח"כ לקבל עמ"ש. ואומרים הוצאתנו ממצרים ופדיתנו מבית עבדים נראה הפי' שהי' ב' דברים השעבוד עבודה קשה. וגם מה שהיו באמת ת"י מצרים. וכי בזה"ק שכ"ז שיש לאדם עול אחר. אי"י לקבל עמ"ש. שלכך עבדים פטורין מקעמ"ש. ע"ש פי' בהר. ולכך אחר יצ"מ מקבלין עול מ"ש. וכ"כ והוצאתי כו' ואח"כ ולקחתיו כו' כנ"ל:

2. שפת אמת שמות פרשת וארא שנה תרלו

בפסוק והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים כו'. אמר"ז ז"ל פי' שבנ"י עצמם לא יוכלו לסבול תאות מצרים. וזה קצת גאולה. וכן פי' מ"ש וימת מלך מצרים ויאנחו שזה הי' התחלת גאולה מה שהרגישו מרירות הגלות ע"ש ודפח"ח.

שפת אמת ויקרא פסח שנה תרלב

מרור זה כו'. אא"ז ז"ל הגיד טעם אכילת מרור שמה שהי' מר להם הי' קצת גאולה מ"ש וימת מלך מצרים ויאנחו ולכך בא הגאולה. וז"ש מתחת סבלות מצרים שמה שלא היינו יכולים לסובלם הי' גאולה ודפח"ח.

“From Tolerance to Sensitivity” | R. Dr. Norman Lamm, *Parshas Vaera* – Jan. 7, 1967

If one has no clear convictions, then he corroborates the observation of W. Somerset Maugham who said that **tolerance is frequently another name for indifference**. All too often, the easy-going way is simply a disguise for a lack of passion and the absence of commitment... I shall **redeem you from that lowly state whereby you feel you can tolerate evil, from being satisfied with what is spiritually cheap and vulgar, from your willingness to bear the burden of brutality, from your readiness to coexist with abomination in silence**... Jews would receive new and powerful commitment, great ideals which would make them reject most emphatically anything that is beneath such sublime goals.

שפת אמת שמות פרשת שמות שנה תרנו

בפסוק וימת מלך מצרים כו' ויאנחו בנ"י כו' פי' מו"ז ז"ל כי קודם שמת היו שרוים כל כך בגלות כי לא הרגישו שהם בגלות. ועתה התחיל קצת גאולה שהבינו הגלות והתאנחו. וכן פי' מ"ש והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים שלא יוכלו לסבול דרך מצרים כו' ובוודאי יש בכל גלות הרבה מדריגות. ואי' מוציא אסירים פודה עניים ועוזר דלים. והם גי' בחי'...

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' שמות, תשפ"ג

For sponsorship opportunities: yukolleLA.com

3. פרשת וארא (ו:ג)

וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשָׂמִי יִקְוֶק לֹא נִוְדַעְתִּי לָהֶם :

שמות רבה (וילנא) פרשת וארא פרשה ו סימן ד

וארא אל אברהם, אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה **חבל על דאבדין ולא משתכחין**, הרבה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי ולא הודעתי להם כי שמי ה' כשם שאמרתי לך ולא הרהרו אחר מדותי...

שפת אמת שמות פרשת וארא שנה תרלח

בפסוק וארא כו' ובמד' חבל על דאבדין. וקשה מאחר שהשיג מרע"ה למעלה עליונה מהם כאמור ושמי ה' כו'. אי"כ מה חבל. אך ביאור הענין בשם אל שדי אמרו חכמים שיש די באלקותו לכל ברי'. פי' כח אלקות שנמצא בכל הוה שהוא כח הנטבע בטבע. והנה באמת אבות הקדושים שהי' כ"א מהם איש אלקים ממש. והי' מוצא כח אלקות תוך הטבע כמ"ש שיש די באלקותו לכל ברי'. אכן לית כל מוחא סביל דא. ולכן בני"י עתה צריכין למצוא כח אלקותו ית"ע"י התורה והמצוות שהם מלמעלה מהטבע. ועל ידיהם נוכל להמשיך כח מעולם העליון. כי בטבע בעצמו אין לנו כח לתקן עצמינו. וזה באמת התגלות שם הוי' ב"ה למרע"ה שהוא בחי' תורה ומצוות שניתנו לבני"י. וזה ענין הי' הוה ויהי' שהוא התחברות הוה עם עתיד. והוא כח השורש שלמעלה מהטבע ומהזמן. אולם לא הי' ביכולת עוה"ז לקבל הארה מעוה"ע לולי הקדמת מעשה אבות שתיקנו גוף הטבע. והי' יכולת אחי"כ ליתן התורה לעוה"ז ולחבר ב' עולמות להיות מיוחדים שזה הי' באמת רצון הבריאה. והנה מרע"ה הי' מוכן באמת לקבל התורה והי' מופשט מהטבע לגמרי כמ"ש של נעליך בזוה"ק ע"ש. ולפי מדרגתו וודאי היטיב אשר דיבר למה הרעותה כו'. אך השי"ת הראה לו כי כל זה נעשה רק אחר הקדמת מעשה אבות. כענין אי לאו דדלאי לך חספא מי משכחת מרגניתא תותי' :

4. פרשת וארא (פרק ו')

(ו) לָכֵן אָמַר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יִקְוֶק וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֵיכֶם וְגֵאֲלַתִּי אֶתְכֶם בְּזָרוּעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים : (ז) וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְיִדְעֹתֶם כִּי אֲנִי יִקְוֶק אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם : (ח) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יְדֵי לְתֹת אֶתָּה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנִתַּתִּי אֶתָּה לָכֶם מוֹרְשָׁה אֲנִי יִקְוֶק : (ט) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה :

שפת אמת שמות פרשת וארא שנה תרלט

יש ללמוד מפרשה זו שצוה המקום ב"ה לומר לבני"י זאת הפרשה אם כי לא שמעו מקוצר רוח כו'. עכ"ז נשאר בוודאי בהם קצת רושם מזיבורים אלו אשר אחר הגאולה נתברר להם למפרע כל הדיבורים. כי נמצא קצת ידיעה בלב אדם. אשר הש"י בוחן כליות ולב. מבין זאת המחשבה. מה שאדם עצמו לא יוכל להרגיש כמ"ש חז"ל עד שלא נוצרה המחשבה בלבו של אדם הוא מבין :

שפת אמת ויקרא פסח שנה תרמד

מה שתקנו חכמים ד' כוסות נגד ד' לשונות של גאולה. וגם ענין הסיפור ביצ"מ דהוא מצוה רבה. הענין הוא דאז הי' בחפזון וכמ"ש בפסוק כשהגיד מרע"ה לישראל אלה הלשונות לא שמעו אל משה מקוצר רוח. ולכן צריכין עתה לספר ביצ"מ. ובוודאי לא לחנם נאמר זה לבני"י אם כי הי' גלוי וידוע לפניו שלא ישמעו מקוצר רוח. רק שנעשה מזה תורה לכל הדורות ויש בכל דור התגלות לשונות הגאולה. ומה שהי' נעשה אז בחפזון נסדר אחי"כ בפרטות שהבינו בני"י אחי"כ כל פרטי הגאולה. ותמיד מתגלה פי' הגאולה יותר. לכן קראו סדר שעיקר הסיפור הוא לסדר כל הדברים שהי' נעשה אז בחפזון :